

LEZSÁK SÁNDOR
A MAGYAR ORSZÁGGYŰLÉS ALELNÖKE

1357 Budapest, Kossuth Lajos tér 1-3.
Tel: 36-1-441-4433, Fax: 36-1-441-4363
E-mail: sandor.lezsak@parlament.hu
Honlap: www.lezsaksandor.hu

Mihály atya koporsója mellett

A hetvenes évek végétől ismerem. Ami megmaradt és megmarad bennem: az arcának ragyogó, ragyogtató derűje, a mosolya. Ennek a mosolynak minden színével, árnyalatával találkozhattam. Amikor a hetvenes évek végén először fogadott, arcából fürkésző, kíváncsi mosoly sugárzott.

- Néha véletlenül - és szemével hunyorított - rátekeredik a rádió keresője a Szabad Európa adására, ott hallottam magáról.
- Jót vagy rosszat? – kérdeztem vissza.
- Az majd elvállik, de a Jóisten majd megsegíti, azt a keveset - ha szükséges - magam is hozzátehetem.

Így éltem meg kettőnk kapcsolatát. Csöndben, a nyolcvanas években a külvilág számára alig észrevehetően.

- Vissza kell hódítani mindazt, ami a miénk - halkította le egyszer a hangját, mert mindig gyanakodott, hogy lehallgatnak minket, de ezt oly derűs nyugalommal mondta, mint akinek a hite cselekvő erővel társul.

A Szent István ereklye, a Szentkirály név visszahódítása rendkívüli sikerélmény volt, a gratulációt kedves mosollyal hátrította el: - Istené a dicsőség, de azért jut egy kevéske Marosi Izidor püspök atyánknak, a szentkirályi híveknek, de még Pozsgay Imrének is.

1987-ben én beszéltem le arról, hogy eljöjjön a lakiteleki házunk kertjében fölállított rendszerváltó sátorba, találkozóra. Az akkori mosolya az arcán fölért egy megkönnyebbülést jelentő sóhajjal.

- Imádkozom magukért. Tudniuk kell, hogy sokan, nagyon sokan vagyunk, akik hisznek a változásban.

Szentkirály országgyűlési képviselőjeként is számíthattam figyelmére. Volt amikor számonkérő mosollyal, volt amikor megbocsátó, volt amikor szánakozó, volt amikor nyugtató, csillapító mosollyal fogadott és mondta, mondta az életszerű példákat, a hívek napi küzdelmeit, családi drámákat, családi örömeiket. „A jóra is ügyelni kell, hogy jobb legyen” – és ilyenkor bölcs mosollyal engedett utamra.

Most mi engedünk utadra, kedves Mihály atya.

Ez is zarándokút. Te mondtad atya, amikor éveken át a Szent István ereklyét a Népfőiskola Szent István kápolnája elé vittük, te mondtad, hogy ennek a zarándokútnak soha nem lesz vége, Szent István tisztelete, amíg magyar él a földön, örökkön örökké élni fog.

Az a mosoly, freskók évezredes mosolya az arcodon számomra felejthetetlen, amikor a Szent Család újra együtt volt először itt a templom előtt: a három ereklyében testi valóságukban. Szentkirályról Szent István, Nyárlőrincről Boldog Gizella és Lakitelekről Szent Imre.

Az a nyugodt mosoly, derű, a minden megpróbáltatásnak ellenében is rendíthetetlen hit és cselekvő erő maradjon örökségünk itt Szentkirályon, Lakiteleken, a Duna-Tisza közén, és történelmi hazánkban, a Kárpát-medencében.

Isten Veled, Mihály atya! Isten velünk, gyászoló gyülekezet!

Elhangzott: Szentkirály, 2015. június 5. Puskás Mihály plébános temetésén